Слагаћу вас, драги читаоци, ако кажем да се ових дана нисам шалила на тему коронавируса. Јесам, прилично, нарочито на друштвеним мрежама. То не значи да надолазећу опасност не схватам озбиљно. Само не желим да подлежем паници и браним се хумором.

Међутим, ја то себи могу да приуштим јер не доносим никакве битне одлуке за све грађане ове земље, нити од мојих речи зависи како ће Србија одговорити на евентуалну појаву вируса. С друге стране, носиоци власти и стручњаци морају да воде рачуна о томе како и шта причају, јер је њихов посао да нас заштите када и ако корона стигне у Србију. А ми смо јуче гледали конференцију за новинаре у Председништву која је изгледала као да је припито друштванце из кафане свратило да нешто каже новинарима. Уз један изузетак: професора Предрага Кона, епидемиолога који је једини био разуман и заиста рекао ствари кључне за смањење страха и предупређење панике.

Председник Вучић је увео једну (или две, не знам, помрачио ми се ум) ракију сваког јутра и тако јача имунитет. Те форе од два динара са ракијом и белим луком само прште по Твитеру, али кога брига, то је Твитер, нека лупа ко шта хоће. Председник, који се сам очитовао као хронични болесник (висок притисак) морао би да зна да мешање ракије са редовном терапијом може да буде вероватно најглупља ствар коју одрасла особа може себи да приреди.

Време (Данас) [illegible]